

han oven i Købet, at han har faaet Løfte fra en tidligere Finansminister, som det gør ham ondt, at han har underrettet den paagældende Andrager om, og derved skuffet ham. Men det kan ikke nytte noget, vi maa her hævde, at et saadant Løfte kan ikke være givet, fordi der var ikke Grund til det. Kun hvis den Mand havde lidt Uret, kunde der gøres noget for ham fra Rigsdagens Side. Naar han ingen Uret har lidt, kan der intet gøres. Naar han ingen særlige Fortjenester havde, kunde han ikke komme i Betragtning. Finansministeren troede, at der var saadanne særlige Fortjenester, men det viser sig ved Undersøgelsen, at ogsaa dette var ganske ude i det blaa.

Den ærede Andrager, som jeg ikke kender noget til, maa være en fantastisk Mand. Han tror, at der er begaaet Uret imod ham, skønt det ikke er Tilfældet, og han tillægger sig selv Fortjenester, hvad han heller ikke har.

Nørhave: Naar jeg før spurgte det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen), hvad det var, han sigtede til, naar han havde sagt til den nuværende Finansminister, at han ikke var ukendt med slige Aftaler, gjaldt min Bemærkning det ærede Medlem fra Helsingør og ikke den højtærede Finansminister. Jeg mener ikke, at Finansministeren hverken paa dette eller noget andet Omraade har hemmelige Aftaler, men det ærede Medlem fra Helsingør maa være klar over, hvad han mener, naar han siger, at den nuværende Finansminister sikkert ikke er ukendt med saadanne Aftaler.

Jeg skal for øvrigt om dette Andragende sige, at naar Finansminister Brun var kommen til det Resultat, at der skulde ydes Andrageren et Tilskud, maatte der jo stilles Forslag derom paa Finansloven. Jeg antager for øvrigt, at den daværende Finansminister ikke vilde være naaet til noget andet Resultat end den nuværende Finansminister. Ifølge Finansminister Bruns Udtalelser, som det ærede Medlem før læste op, indrømmer Finansminister Brun, at Manden „har gjort overordentlig meget for Skyttesagen i Vestindien og i Forbindelse dermed for det danske Sprog, som anvendes ved Skytteforeningernes Sammenkomster o. s. v. For saa vidt har han gjort sig fortjent, og jeg skal gerne gøre mit til, at han kan faa en Understøttelse i den Anledning eller en Paaskønnelse for sin Virksomhed i Skyttesagens Tjeneste.“ Det var det, der blev under-

søgt, og det slog ikke til, at han havde gjort den Nytte i sin Gerning, som man havde troet. Men saa følger Finansministeren til: „Men jeg maa tage bestemt Afstand fra, at der skulde tilkomme ham nogen som helst Erstatning for Uret, han har lidt i Vestindien. Andragendet er henvist til Finansministerens Overvejelse, og jeg haaber, at Overvejelserne skulde resultere i, at der kan blive tillagt ham en Paaskønnelse for hans fortjenstfulde Virksomhed i Skyttesagens Tjeneste“. Det er netop ikke slaaet til. Efter at Andragendet nu er blevet nærmere undersøgt og overvejet, har det vist sig, at Finansministerens Haab ikke er gaaet i Opfyldelse, og det samme vilde sikkert være blevet Tilfældet, hvis Finansminister Brun havde overvejet det. For øvrigt sad Finansminister Brun ikke saa kort Tid, efter at Andragendet var sendt til hans Overvejelse, som Minister, saa at der godt kunde være gjort noget for Manden, hvis der havde været Grund dertil.

Christian Rasmussen: Maa jeg protestere imod, at det ærede Medlem, der sidst talte (Nørhave), lægger andet og mere ind i mine Udtalelser vedrørende de Forhandlinger, der kunne have været førte mellem Rigsdagsmænd og Ministre, end det, jeg selv lægger i dem. Maa jeg sige videre, at det ærede Medlem og jeg have siddet sammen i adskillige Udvalg her paa Rigsdagen i de ret mange Aar, vi have været her, og jeg skulde tage meget fejl, om ikke vi to ogsaa skulde have truffet Aftaler om visse Forhold. Saadanne Aftaler blive sikkert truffet i stort Omfang, det kan ikke nytte at nægte det.

Maa jeg endvidere sige til det ærede Medlem, at naar han nu mener, at den tidligere Finansminister ikke vilde have ydet den paagældende den Sum, der var Tale om, og siger, at Ministeren efter at have undersøgt Forholdet nærmere er kommen paa det rene med, at de Udtalelser, han har brugt om, at Manden har gjort en hel Del for Skyttesagen, ikke have været rigtige, kan jeg ikke forstaa, at den tidligere Finansminister overhovedet har villet indlade sig paa at fortælle i Tinget her, at den paagældende har gjort et stort Arbejde for Skyttesagen, naar han ikke i Forvejen havde talt med Indenrigsministeren derom, det kan jeg ikke tænke mig Muligheden af.

Det ærede Medlem og den højtærede Finansminister kunne være ganske rolige; hvis Finansminister Brun havde siddet her